

Biblická hodina – 11.06.2026

Suspírium: „Podťte všeci smädní k vode! Aj vy, čo ste bez peňazí, podťte! Kupujte a jedzte, podťte a kupujte, kupujte zadarmo bez platenia víno aj mlieko.“ (Ž 55,1) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 118: „Ó, chváľte láskavého Pána...“

Modlitba: Nebeský Otče, neprichádzame k Tebe uprataní ani hotoví, ale so svojimi dejinami – s putovaním, zlyhaniami, tichou neposlušnosťou aj s chvíľami, keď sme nevedeli, kam patríme. Tvoje slovo nám dnes otvára príbeh Izraela – a v ňom aj náš vlastný príbeh. Vidíme púšť, kde sa míňa sila; zajatie, kde nás dobiehajú vlastné rozhodnutia; more, kde sa stráca istota; a vidíme aj pokánie, keď človek konečne povie: bez Teba to nejde. Pane, neprichádzame preto, že sme hodní, ale preto, že Ty si dobrý. Nechválime Ťa preto, že je všetko v poriadku, ale preto, že Tvoja milosť neprestáva ani vtedy, keď my zlyhávame. Otvor dnes naše srdcia pre posolstvo 107. žalmu. Nauč nás vidieť v našom živote to, čo videl žalmista: že v každej hlbine je Tvoja ruka a každé volanie k Tebe nachádza odpoveď. Daj nám ticho, aby sme Tvoje slovo nielen počuli, ale aj prijali. A daj nám pokoru, aby sme sa najprv učili o sebe, nie o druhých. Prosíme v mene Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Kniha Žalmov 107. kapitola: *„Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo troá naveky. Takto nech hovoria tí, ktorých Hospodin vykúpil, ktorých vykúpil z ruky protivníka³a zhromaždil ich z krajín západu a východu, severu a juhu. Blúdili pustatinou a po púšti, nenašli cestu k obývanému mestu. Bývali hladní a smädní, klesali na duchu. Vo svojom súžení volali k Hospodinovia on ich vytrhol z úzkostí. Viedol ich priamou cestou, aby prišli k obývanému mestu. Nech ďakujú Hospodinovi za jeho milosť, za jeho divy s ľuďmi, lebo smädných napojila hladných nasýtil dobrotami. Tým, čo sedeli v tme a temnote spútaní biedou a železami, pretože sa vzpierali Božím výrokom a pohrdali radou Najvyššieho, pokoril ich srdce utrpením. Potkli sa a nemali pomocníka. Vo svojom súžení volali k Hospodinovia on ich zachránil z úzkostí, vyviedol ich z tmy a temnoty a roztrhol im putá. Nech ďakujú Hospodinovi za jeho milosť, za jeho divy s ľuďmi, lebo rozlámal bronzové dvere a preťal železné závory. Hlupáci pre svoje hriešne cesty a pre svoje viny trpeli. Všetok pokrm sa im z duše sprotivila priblížili sa k bránam smrti. Vo svojom súžení volali k Hospodinovia on ich zachránil z úzkostí. Poslal svoje slovo a uzdravil ich a z hrobu ich vyslobodil.²¹Neč ďakujú Hospodinovi za jeho milosť, za jeho divy s ľuďmi. Nech prinášajú obety vďaky a jeho skutky rozhlasujú s plesaním. Tí, čo zišli k moru na lode a slúžia na šírych vodách, videli Hospodinove diela a jeho divy v hlbine. Na jeho slovo nastala víchrica a zdvihla morské vlny. Vznášali sa*

k nebu, klesali do hlbín, duša sa im chvela v nebezpečenstve. Tackali sa a motali ako opilec, všetka ich múdrosť bola v koncoch. Vo svojom súžení volali k Hospodinovi a on ich vyviedol z úzkostí. Víchrícu zmenil na vánok, vlny sa utíšili. Potešili sa, že všetko stíchlo, a on ich priviedol do vytúženého prístavu. Nech ďakujú Hospodinovi za jeho milosť, za jeho divy s ľuďmi. Nech ho vyvyšujú v zhromaždení ľudu, nech ho chvália v rade starších. On premieňa rieky na púšťa vodné žriedla na vyprahnutú zem, úrodnú zem na solnú púšť pre zlobu jej obyvateľov. On premieňa púšť na jazerá a vyprahnutú zem na vodné žriedla. Tam usadil hladných a oni založili mesto na obývanie. Obsiali polia, vysadili vinice a pozberali hojnú úrodu. Požehnal ich a veľmi sa rozmnožili. Nedopustil, aby im z dobytku ubudlo. Potom sa však ich počet zmenšil, hrbili sa pod útlakom, nešťastím a súžením. On vylial opovrhnutie na kniežatá a nechal ich blúdiť pustatinou bez cesty. Chudobného sa však ujal, jeho rody rozmnožil ako stádo. Uvidia to úprimní, potešia sa a každej neprávosti sa zavrú ústa. Kto je múdry, nech si to zapamätá; nech si všíma milostivé skutky Hospodina!"

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Žalm 107 patrí medzi najkrajšie zhrnutia dejín Izraela. Nie je to iba historický pohľad do minulosti, ale otvorená chvála Boha. Žalmista sa obzerá na zápasy, pády, súdy i vyslobodenia Božieho ľudu a pri každej udalosti prichádza k rovnakému záveru: **Hospodin je dobrý a jeho milosť trvá naveky**. Izrael bol putujúcim národom. Jeho dejiny sú plné neistoty, skúšok, neposlušnosti a utrpenia. Napriek tomu znovu a znovu zakúšal Božiu vernosť a zľutovanie. Preto tento žalm nehovorí o veľkosti človeka, ale o veľkosti Božej milosti. Žalm 107 možno rozdeliť na päť veľkých častí, ktoré zobrazujú vzťah medzi Bohom a jeho ľuďmi.

1. Putujúci na púšti – Boh pripravuje cestu svojmu ľudu (verše 4–9)

Prvý obraz predstavuje ľudí blúdiacich po púšti. Pripomína štyridsaťročné putovanie Izraela po vyslobodení z Egypta. Ľud získal slobodu, ale nevedel s ňou správne naložiť. Často reptal, vzdoroval a nechcel poslúchať Boha. Pred nami stojí obraz rozptýleného a rozdrobeného národa. Ľudia blúdia bez cieľa, nenachádzajú mesto ani miesto odpočinku. Trpia hladom a smädом. Napriek tomu existuje východisko. Keď vo svojej tiesni volajú k Hospodinovi, On ich vypočuje. Vedie ich správnou cestou a privádza ich do bezpečia. Aj dnes sa človek môže cítiť stratený a bez smeru. Keď sa spolieha iba na seba, ľahko zabľúdi. Boh však stále ukazuje cestu tým, ktorí sa k Nemu obracajú.

2. Zajatci – Boží súd a Božie vyslobodenie (verše 10–16)

Druhá časť hovorí o zajatcoch, ktorí sedia v tme a okovách. Tento obraz pripomína babylonské zajatie, ktoré bolo dôsledkom neposlušnosti Izraela. Žalm nič neprikrášľuje. Jasne hovorí, že sa dostali do zajatia preto, lebo sa vzbúрили proti Božiemu slovu a pohrdli jeho radou. Tu sa stretávame s Božím požehnaním aj s

Božím súdom. Tak ako sú zjavné jeho dobrodenia, sú zjavné aj jeho spravodlivé súdy. Ľud si svojím životom vystavuje vlastné vysvedčenie. Nevernosť prináša následky. Ani v zajatí však Boh svoj ľud neopúšťa. Keď k Nemu volajú, láme ich putá a vyvádza ich z temnoty na slobodu. Boží súd nie je prejavom krutosti. Jeho cieľom je priviesť človeka späť k Bohu.

3. Kajúcnici – úprimné poznanie vlastného hriechu (verše 17–22)

Tretia časť hovorí o pokání. Žalmista opisuje ľudí, ktorí sa vlastnou vinou dostali až na pokraj záhuby. Neospravedlňujú sa. Nehľadajú výhovorky. Neobviňujú druhých. Priznávajú, že zišli z Božej cesty. Pravé pokánenie znamená úprimne sa pozrieť na seba bez pretvárinky. Svetlo Božieho slova dopadá na moje hriechy, nie na chyby druhých. Dôsledky hriechu sú skutočné. Títo ľudia sa ocitli takmer pri bránach smrti. Napriek tomu, keď volajú k Hospodinovi, On ich vypočuje, uzdravuje a zachraňuje. Práve tu sa zvlášť zjavuje Božia milosť. Boh nepomáha preto, že by si človek pomoc zaslúžil, ale preto, že je milostivý.

4. Tí, ktorí zápasia na mori – viera uprostred búrok (verše 23–32)

Štvrtá časť opisuje ľudí plaviacich sa po mori. Pre človeka staroveku bolo more symbolom nebezpečenstva, chaosu a síl, ktoré nedokáže ovládať. Izrael nebol námorným národom, hoci vieme, že králi Šalamún a Jozafát mali svoje lode. Napriek tomu more zostávalo obrazom hrozby a neistoty. Žalm veľmi pôsobivo opisuje búrku. Vlny sa dvíhajú k nebu a klesajú do hĺbín. Ľudská múdrosť i sila zlyhávajú. Aj v našom živote sa objavujú búrky, ktoré nedokážeme zvládnuť vlastnými silami. Sú situácie, keď strácame istotu a kontrolu. Veriaci človek sa však učí dôverovať Bohu. Keď prídu vlny, odovzdáva ich do Božích rúk. Hospodin utišuje búrku a privádza svoj ľud do bezpečného prístavu. Viera neznamená neprítomnosť búrok, ale dôveru v Božiu prítomnosť uprostred nich.

5. Boží súd a Božia milosť v dejinách (verše 33–43)

Posledná časť ukazuje, že Boh je Pánom celých dejín. Úrodnú krajinu môže zmeniť na púšť a púšť môže premeniť na miesto života. Soľou spálená zem a pustatina sú obrazom Božieho súdu. Naopak, úrodnosť a požehnanie sú prejavom jeho milosti. Boží ľud často duchovne zaspáva. Zabúda na Boha a na jeho dobrodenia. Hospodin sa však nad ním znovu zmilúva, pozdvihuje ho a obnovuje. Žalm nás učí, že Boh vládne nielen jednotlivcom, ale aj národom a celým dejinám.

Čo sa z toho môžeme naučiť? Žalmista nosí dejiny Božieho ľudu hlboko vo svojom srdci. Nevidí iba udalosti, ale predovšetkým Božie konanie v nich. Všetko v ňom smeruje k dvom základným otázkam: Kto je Boh? Kto som ja? A k ďalšej dôležitej otázke: Naučil som sa už lekcii o Božej milosti a láske? Žalm 107 nás učí, že Boží ľud často blúdi, padá, dostáva sa do zajatia alebo zápasi s búrkami života. Hospodin však zostáva verný. Počuje volanie svojho ľudu, vyslobodzuje ho a vedie ho svojou milosťou.

Otázky na zamyslenie

1. V ktorej skupine ľudí zo Žalmu 107 sa najviac nachádzam – medzi pútnikmi, zajatcami, kajúcnikmi alebo tými, ktorí zápasia s búrkou?
2. Prečo človek nedokáže dobre narábať so slobodou bez Boha?
3. Čo nás Božie súdy učia o jeho spravodlivosti a svätosti?
4. Čo je podstatou skutočného pokánia?
5. Aké „búrky života“ nám pomohol Boh prekonať?
6. Za čo môžeme dnes ďakovať Bohu za jeho večnú milosť?

Biblický text: List apoštola Pavla Efezanom 1. kapitola 1-14. veršov: *„Pavol, z Božej vôle apoštol Krista Ježiša, svätým v Efeze a veriacim v Kristovi Ježišovi. Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista. Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal všetkým duchovným požehnaním cez naše spoločenstvo v Kristovi v nebesiach. Veď ešte pred stvorením sveta si nás vyvolil, aby sme boli pred ním svätí a nepoškvrnení v láske. Podľa milostivého rozhodnutia svojej vôle nás predurčil, aby sme skrze Ježiša Krista dostali synovstvo na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaroval vo svojom milovanom Synovi. V ňom máme skrze jeho krv vykúpenie a odpustenie priestupkov podľa bohatstva jeho milosti, ktorou nás zahrnul vo všetkej múdrosti a rozumnosti, keď nám dal poznať tajomstvo svojej vôle, podľa svojho milostivého rozhodnutia, v ktorom si predsavzal, že podľa plánu, až sa naplní čas, zjednotí v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi i na zemi. V ňom sme sa stali aj dedičmi predurčenými podľa rozhodnutia toho, ktorý koná všetko podľa zámeru svojej vôle, aby sme boli na chválu jeho slávy; my, ktorí sme už predtým mali nádej v Kristovi. V ňom ste aj vy, ktorí ste počuli slovo pravdy, evanjelium o svojej spáse, a uverili ste mu, dostali pečať prislúbeného Ducha Svätého, ktorý je zárukou nášho dedičstva na vykúpenie tých, ktorých si získal, na chválu jeho slávy.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-2. verše: V Ježišovom mene sa deje všetko. Ježiš Kristus – Ježiš – dali mu meno Ježiš, to je jeho ľudské meno, **Kristus** znamená Pomazaný, teda Mesiáš; je zároveň **Pán**, Boží Syn a Spasiteľ sveta. **Jednou vetou o Ježišovi:** Ježiš Kristus, Boží Syn, zasľúbený Mesiáš a Pán, zomrel za naše hriechy, vstal z mŕtvych a vládne na veky, aby spasil všetkých, ktorí v Neho veria. V jednej vete obsiahnuté všetko o Ježišovi. **„Pavol, apoštol z vôle Božej“** – jeho služba nevznikla z ľudského rozhodnutia, ambície ani uznania; je výsledkom Božieho povolania a poverenia. Nie vôľa tela a krvi, ale vôľa Božia dáva pravosť službe. Kristovo poverenie zostáva platné, pretože pochádza od samého Pána. **„Svätým v Efeze“** – svätí nie sú bezhriešni ľudia, ale tí, ktorých si Boh oddelil pre seba. Kresťan je človek patriaci Bohu, odlišený od sveta poznaním Krista a životom pre Neho, tak ako sa Boží chrám odlišuje od ostatných stavieb svojím určením a prítomnosťou

Božou. „**Milost' vám a pokoj**“ – milosť je Božia nezaslúžená priazeň, pokoj je ovocím zmierenia s Bohom. Požehnanie znamená istotu, že sa Boh nad človekom zľutoval, prijal ho a sprevádza ho svojou milosrdnosťou. Boh povoláva svojich služobníkov, oddeľuje si svoj ľud a zahrňa ho milosťou a pokojom skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

3-14. verše: Úvodné verše Listu Efezanom predstavujú jeden z najkrajších chválospevov Nového zákona. Apoštol Pavol nezačína napomenutím ani praktickými pokynmi, ale oslavou Boha za všetko, čo vykonal pre záchranu človeka. Celý text je preniknutý úžasom nad Božou milosťou a nad tajomstvom spásy, ktoré bolo zjavené v Ježišovi Kristovi. Apoštol Pavol najprv vzdáva chválu Bohu a Otcovi nášho Pána Ježiša Krista, ktorý veriacich požehnal každým duchovným požehnaním v nebesiach. Zdôrazňuje, že všetko, čo kresťan prijíma, má svoj pôvod v Bohu. Spása nie je výsledkom ľudského úsilia, ale darom Božej lásky. Ďalej apoštol hovorí o vyvolení. Boh si svoj ľud vyvolil ešte pred stvorením sveta, aby bol svätý a bez úhony pred jeho tvárou. Vyvolenie tu nie je predstavené ako dôvod na pýchu, ale ako dôkaz Božej milosti. Cieľom vyvolenia je svätosť života a život v spoločenstve s Bohom. Apoštol Pavol pokračuje myšlienkou predurčenia na synovstvo. Boh nechce byť človeku vzdialeným vládcom, ale milujúcim Otcom. Skrze Ježiša Krista prijíma veriacich za svoje deti. Toto rozhodnutie vychádza z Božej lásky a z Jeho dobrej vôle. Kresťanská identita teda stojí na vedomí, že patríme Bohu ako jeho milované deti.

Stredobodom celého oddielu je vykúpenie v Kristovi. Ježiš svojou krvou priniesol odpustenie hriechov a zmierenie s Bohom. Človek nemôže odstrániť svoju vinu vlastnými silami, preto Boh sám pripravuje cestu záchrany. V Kristovej obeti sa naplno prejavuje bohatstvo Božej milosti. Apoštol ďalej hovorí o zjavení Božieho tajomstva. Týmto tajomstvom je Boží plán zjednotiť všetko v Kristovi, čo je na nebi i na zemi. Dejiny sveta nie sú ponechané náhode ani slepému osudu. Boh vedie všetko k cieľu, ktorým je vláda Krista nad celým stvorením. Táto pravda dáva veriacim nádej aj uprostred neistoty a zmätku sveta. V ďalšej časti apoštol Pavol pripomína dedičstvo, ktoré veriaci dostávajú od Boha. Kresťan nežije iba pre prítomnosť, ale má účasť na Božích zaslúbeniach. Toto dedičstvo je založené na Božom rozhodnutí a na jeho vernosti.

Záverečné verše hovoria o pôsobení Ducha Svätého. Tí, ktorí počuli evanjelium a uverili v Krista, boli zapečatení Duchom Svätým. Pečať bola v staroveku znakom vlastníctva, pravosti a ochrany. Duch Svätý preto potvrdzuje, že veriaci patria Bohu a že ich spása je zakotvená v jeho vernosti. Duch je zároveň záväzkom budúceho dedičstva, predchuťou plnosti života, ktorú Boh pripravuje svojmu ľudu. Celá biblická stať je vystavaná ako chválospev Trojjedinému Bohu. Otec plánuje spásu, Syn ju uskutočňuje svojím vykupiteľským dielom a Duch Svätý ju

potvrďuje a spečafuje v živote veriacich. Preto sa refrén celej state opakovane vracia k rovnakému cieľu: aby všetko bolo „na chválu jeho slávnej milosti“.

Otázky na zamyslenie

1. Za ktoré duchovné požehnania môžeme Boha dnes osobitne chváliť?
2. Čo pre nás znamená, že Boh nás povoláva k svätosti?
3. Ako rozumieme svojmu prijatiu za Božie deti?
4. Aký význam má pre náš každodenný život Kristovo vykúpenie?
5. V čom nám pomáha vedomie, že Boh vedie dejiny k svojmu cieľu?
6. Ako sa prejavuje pôsobenie a pečať Ducha Svätého v živote veriaceho?

Hlavná myšlienka

Boh vo svojej milosti od večnosti pripravil spásu, uskutočnil ju v Ježišovi Kristovi a potvrďuje ju Duchom Svätým, aby jeho ľud žil v nádeji a všetkým životom oslavoval jeho slávu.

Záverečná modlitba: Všemohúci Otče náš, ďakujeme Ti za Tvoje sväté slovo, ktoré nám znovu pripomenulo veľkosť Tvojej lásky a bohatstvo Tvojej milosti. Chválime Ťa za to, že si nás v Ježišovi Kristovi požehnal každým duchovným požehnaním a že si od vekov pripravil plán spásy pre svoj ľud. Ďakujeme Ti za Tvojho Syna, Pána Ježiša Krista, ktorý nás svojou obeťou vykúpil, odpustil nám hriechy a otvoril nám cestu k Tebe. Ďakujeme, že v Ňom smieme byť Tvojimi deťmi a dediči Tvojich zaslúbení. Prosíme Ťa, daj nám milosť žiť ako ľudia, ktorí Ti patria. Pomáhaj nám rásť vo svätosti, vernosti a láske. Chráň nás pred pýchou, malovernosťou i strachom a pripomínaj nám, že náš život i budúcnosť sú v Tvojich rukách. Ďakujeme Ti za dar Ducha Svätého, ktorým si nás zapečatil pre deň vykúpenia. Naplňaj nás svojím Duchom, aby sme zostávali pevní vo viere, radostní v nádeji a horliví v službe. Daj, aby naše slová, skutky i celé naše životy boli na chválu Tvojej slávnej milosti. Pamätaj na svoju cirkev, na našich blízkych, na chorých, osamelých, zarmútených i skúšaných. Posilňuj všetkých, ktorí Ťa vzývajú, a prived' mnohých k poznaniu evanjelia Ježiša Krista. Tebe, Otče, Synu i Duchu Svätému, patrí všetka česť, sláva, moc a vďaka teraz i naveky. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Ježiš im odpovedal: „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nebude hladovať a kto verí vo mňa, nebude smädný. Nikdy.“ (Jn 6,35) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 615: „Hľa, jasné slnko zachádza,...“